

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

An facienda sint conuiuia sacerdotibus in funere defunctorum. c. 25

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

An facienda sint conuiuia sacerdotum.

tamen ex predictis est constat esse illicitum. **C**onclusio vltima: que ab antiquo solita sunt ecclesijs & ecclesiarum ministris tribui, non debent aliquo modo immutari. tex. est in l. privilegia. in fi. l. de sacros. eccl. per quem tex. dicit Barth. qd si cõitas est solita certũ quid dare ecclesie, non potest per statutum immutare. Et quo potest inferri, qd parochiani non possunt per statutum tollere, quominus oblagium, aut remedium solitum, ex laudabili consuetudine introductum, debeatur & exigi possit. Si tamen remedium esset laicis nimis onerosum, & per lapsum, sine deprauatas consuetudinem introductum, possunt laici per statutum ad certum quid reducere & statuere inter se, qd sepultura ipsius officio peracto aliquid in certa quota detur, siue remedium, aut alio vocabulo nominetur. Probat hoc: qd si ex consuetudine laudabiliter introducta videtur se quasi tacite ad aliquid dandum a principio obligasse, multo fortius se possunt ad hoc expresse per statutum obligare: dummodo tamen coacti per rectorem curatum hec non statuunt, ita qd ex parte ipsius rectoris circa statutum omnis pactio & conuentio cesset, vt patet ex supradictis. Et valde expediret huiusmodi statutum fieri. Primo, ex parte laicorum, vt de cetero circa remedia amputaretur eis materia querelandi. Secundo, etiam ex parte curatorum: vt eis per statutum huiusmodi circa remedia exigenda precluderentur vie & modi simoniace prauitatis.

An facienda sint conuiuia sacerdotibus in funere defunctorum. Cap. 25.

Et his infero, qd non valet consuetudo, qd post sepulturam bono minis, & maxime sacerdotes conueniant in loco vno ad prandium sumptibus defuncti, vt in c. nullus. de presb. de sec. dist. 5. que text. oino vide. vbi gl. dñat hanc consuetudinem, qd est in Anglia, & est in certis locis Bauarię. Et ex hoc est reprehendendum quodam fraternitates sacerdotum: in quibus ex statuto fratres in anno aliquoties, & post exequias fratres conueniunt: & de bonis fraternitatis relictis, sine donatis, lautum prandium faciunt: prout in facto vidi in Paderb. Austrię. Finaliter ex oibus supradictis concludo negatiua parte ad casum facti qd sit, vtz, qd curatus non potest licite ex pacto aliquid pro sepultura exigere: potest tamen remedium cum ex laudabili consuetudine introductum est, licite recipere. In limitationes supra in conclusionibus recitatas. Nec obstat ratio

rō pro veritate q̄siti adducta. q̄ illud solet h̄i in cōi practica r̄
 ex consuetudine: qz practica talis nō est cōsuetudo laudabilis,
 sed potius deprauata corruptela. Nec excusat in h̄mōi recipiē-
 tes, r̄ exigentes. Et si sit longēua r̄ diuturna. Hā diurnitas r̄
 poris in talibus nō diminuit pctm̄, sed auget: vt in d. c. nō satis.
 de simo. r̄ vt inquit text. in c. cū ecclesie corpore. eo. tit. r̄ in c. si. de
 consue. tanto grauiora sunt crimiua, quanto diutius infelicem
 aiām detinent alligatā, r̄c. Neqz tolerantia ep̄orū r̄ suorū of-
 ficialiū p̄dictos excusat: neqz facit talē consuetudinē licitā: qz
 tolerantia talis nō inducit tacite dispensationē cū recipiente,
 siue exigente: cū nec papa in talibus q̄ sunt prohibita, qz simo-
 niaca possit dispensare: vide gl. in c. cū iā dudū. de p̄eb. per do-
 cto. in c. super eo. de cogna. spi. r̄ in c. constitutis. de fil. presbyt.
 Ex quo ēt habes, q̄ per istas malas consuetudinē non derogan-
 tur antiqua r̄ noua iura, que prohibent aliquid ex pacto pro se-
 pulchra recipere r̄ exigere: quia cum iura illa contineāt ius na-
 turę r̄ diuinum, ex quo simonia tam diuino quam naturali ius-
 ri sit contraria: non possunt per contrariam consuetudinem, vt
 pote irrationabilem abrogari. Et de hoc vide S. Tho. quolibet.
 nono. art. 2. Episcopus etiam talem consuetudinem corruptam
 simulans, siue expresse tolerans a peccato minime excusatur:
 quia ex officio ad ipsum pertinet prauas tollere loci consuetu-
 dines, r̄ inhibere clericis, ne quicquam hac de causa exigant:
 vt no. Panor. in d. c. abolendę. de sepul. in 2. notad.

Quibus personis denegatur sepultura ecclesiastica. Cap. 26.
Ad cuius euidentiam quero qui sunt, qui priuantur eccla-
 stica sepultura. Solutio. quindecim differentiis personarū
 interdicatur ecclesiastica sepultura. **C** Primo, ex cōicatis. cle-
 ricis. de sepul. Et hoc verum nisi absoluant ēt in extremis: sed he-
 redes pro eis satisfacere tenentur: vt in c. parochiano. eo. tit. Et
 sim. Gul. idē est de ex cōicatis minori, si notorie excommunicati
 sunt. Idem de ex cōicatis ēt iniuste, vt no. glo. in c. literas. de resti-
 tu. spolia. Sepeliētes vero nominatim ex cōicatos maiori, sūt ip-
 so facto excommunicati, vt in clem. 1. de sepul. **C** Secundo, ma-
 nifestis vsurariis. d. clem. 1. r̄ c. quanquam. de vsuris. lib. 6. hoc
 verum nisi peniteant, r̄ faciant cautionem. **C** Tertio, qui in tor-
 neamentis moriuntur. c. 1. de fornea. Et exponit Hosti. etiam si
 quis

Ex cōi-
 catis i-
 terdici-
 tur se-
 pulchra
 ecclesia-
 stica.
 vsura-
 rii.
 Morien-
 tibus in
 torne-
 amentis.